

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bpr

(Hely)

1918 XII 19

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

614.25

Hely

Idő

"1918"

Személy

Basch Imre dr.

Azok között, akik régóta a begyében vannak minden jóérzésű városházi embernek, igen kiváló helyet foglal el Basch Imre dr. városi főorvos, a Zita-kórház igazgatója is. Basch városi múltja azonban nem igazgatói működéséből datálódik, hanem messze visszanyúlik a múltba, ama kezdeti időkbe, amikor a Gellért-fürdő építkezése körül az első kapavágások történtek.

A főváros tanácsának ugyanis nem volt fontosabb dolga akkor, mint a még papíron meglévő fürdőhöz főorvost szerződtetni. Márkus Jenő dr. akkori városgazdasági tanácsnok meleg ajánlására dr. Basch Imrét nevezték ki a Gellért-fürdő főorvosává, aki teljes hat éven át évi 18.000 korona fizetést húzott azért, hogy egy meg nem lévő fürdő főorvosi címét viselte.

Ilyen szerencsés fiú volt elejétől fogva ez a Basch, de a továbbiakban is minden sikerült neki a fővárosnál. Nagyon be volt ajánlva az égi hatalmasoknál, így tehát nem csoda, hogy a főváros legnagyobb hadi kórházának, a Zita-kórháznak is ő került az élére. Na, nem azért, mintha ragyogó tehetség volna a gyógyászat terén. A legjobb barátai is diszkréten csak úgy nyilatkoznak róla, hogy azt mondja: — Isteneim, láttunk már nála nagyobb lumeneket. Mifelénk arra a gyerekekre mondták, hogy nem nagy lumen, akinek szellemi képességeit igen fogyatékosnak találták. Tudomásul vesszük tehát, hogy Basch doktor, mint orvos, nem nagy lumen...

Mint igazgató pedig egészen elviselhetetlen ember. Az orvosokkal úgy bánt, mint a rab-szolgákkal. Nem nagyon örül a fizetési moz-

galmaiknak, holott királyul vannak fizetve, nagyobb dícsőségére a főváros vezetőségének, amely tavaly az orvosszemélyzet fizetésemelése címén felemelte — a kórházigazgatók, a törvénytelenül, mert a közgyűlés megkerülésével kinevezett Wenhardtok fizetését. Ez azonban nem aggasztja Basch igazgató urat, nála az orvos-páriák ne merjenek lélekzen. Nemrégiben egy orvosdeputáció járt nála. A kórház alorvosai kérték helyzetüknek javítását Donáth főorvos vezetése alatt. Basch igazgató ur egyszerűen kiharcolta a szobájából a küldöttséget. Történt pedig ez két nappal a forradalom kitörése előtt...

Az ápolószemélyzetnek is rengeteg a panasza Basch igazgató urra. A kórházi kosztot még elbirják viselni, Basch modorát azonban már nem. Fegyház-rendszert vezetett be Basch igazgató ur, minden csekélységért szid és irgalmatlanul büntet. Csak azért jár be a kórházba, hogy a büntetéseket kiosztogassa, a betegektől fél és feléje sem néz a spanyolosoknak. Délelőtt tizkor megáll a kocsija a kórház előtt és egy fél óra múlva már kőd előtte, kőd utána.

Most, hogy megváltoztak az erőviszonyok, Baschnak meg sincs annyi bátorsága, levonni a konzekvenciákat. A Városi Alkalmazottak Országos Szövetségének agilis titkára, Weisz Károly a kórházi személyzet nevében felszólította, hogy hagyja el állását, Basch azonban kérőre fogta a dolgot és sikerült kieszközölnie, hogy zsűrit küldjenek ki, amely az ellene felhozott panaszokat meg fogja vizsgálni. Basch abban bizakodik, hogy meghagyják a helyén, mert ő gróf Károlyi Mihálynak háziorvosa. Ez azonban nem lehet ok egy méltatlan ember megtartására és Károlyi miniszterelnök tilta-

koznék leghevesebben ellene, hogy reá való hivatkozással megtartsanak valakit állásában, aki arra nem érdemes. Ez pedig kétségtelenül kitűnik Weisz titkár kijelentéseiből, aki nekünk a következőket mondotta:

Basch bűnlajstroma nagy és súlyos. Az orvosok és ápolók egyaránt követelik távozását melyet úgy a köz- mint a maguk szempontjából kívánatosnak és sürgősnek tartanak.

Annnyi derék, humánus, sőt tehetséges orvos van Budapesten. Nem látjuk be, miért muszáj dr. Basch Imrét megtartani a főváros legnagyobb kórházának élén. Sőt éppen az ellenkezője az amit a dolgok természetes fejleményeként e kell várnunk!